

Oponentský posudek diplomové práce Lucie Hallóové
Ochrana investic v mezinárodním právu

Diplomantka se ve své práci věnuje stále aktuálnímu mezinárodněprávnímu tématu, které je součástí jedné z nejdynamičtější se rozvíjející oblasti mezinárodního práva vůbec. S ohledem na možnou šíři záběru při zpracovávání tématu přicházelo v úvahu několik možností. Diplomantka zvolila přístup, který patrně odpovídá povaze předkládaného výstupu a schopnostem studenta v posledním ročníku studia práv a možnostem knihovny Právnické fakulty UK.

Zpracování je vcelku standardní, rozhodně nelze říci, že je práce mimořádně skvělá, na druhou stranu ani nelze autorku kritizovat za práci špatně odvedenou. Právě naopak, s ohledem na povahu a možnosti je třeba práci hodnotit velmi kladně. Vytknout jí lze pouze přílišná šíře záběru a z toho plynoucí povrchnost, a také nedostatečnou práci s primárními zdroji zkoumání, z nichž většina je na internetu veřejně dostupná. Na mysli mám zejména práci s nálezy rozhodčích tribunálů v investičních sporech a jejich analýzu v pasážích, kde by se to dalo předpokládat, např. v bodech, ve kterých je pojednáváno o standardech zacházení s mezinárodními investicemi a v některých dalších pasážích. Jazykový styl, rozsah a obsah splňují požadavky kladené na obdobné práce, poněkud chybí citace novější základní zahraniční literatury, to však bohužel patrně nelze autorce práce zazlívat.

Práce je jinak přehledně strukturována, diplomantka se v první části zabývá vymezením základních pojmů, v druhé části, poněkud krátce otázce obecných zásad právních, přičemž ze zpracovávané pasáže není zcela jasné, zda pochopila co lze za obecné zásady právní považovat, a co ne. Třetí část, která bezpochyby tvoří jádro práce, je věnována dvoustranným dohodám o podpoře a ochraně investic, Čtvrtá část je věnována dokumentům doporučující povahy – tedy tzv. soft law, pátá část se zabývá mnohostrannými dohodami na ochranu investic a autorka sem zařazuje také některé vícestranné dohody a šestá část se věnuje některým trendům v ochraně a podpoře investic, opomíjí bohužel snahy ES o přijetí modelové BIT a usurpaci pravomocí v této oblasti.

Jak jsem uvedl již výše, práce je solidně zpracována a proto nezbyvá, než ji doporučit k ústní obhajobě, a to i přes některé výhrady týkající se přílišné šíře a obecnosti zpracovávaných

témat, práce téměř připomíná některé komentáře právních předpisů v České republice v tom, že i zde tam, kde začíná problém, končí komentář, a některé terminologické nepřesnosti.

Pro ústní obhajobu bych si dovolil položit několik otázek. K rozebíranému pojmu investora ve spojení se zmiňovanou subrogací bych rád věděl, zda lze poté, co došlo k poškození investice nebo údajnému poškození investice zásahem hostitelského státu, postoupit podíl ze společnosti, která je vlastněna investory nechráněnými dohodami o ochraně investic na investory ze států, kteří takovéto ochrany požívají a zda tito postupníci mají nárok domáhat se ochrany investic podle dohody mezi hostitelským státem a státem, jehož jsou státními příslušníky. Druhou otázkou je, zda se MFN klauzule vztahuje pouze na hmotně právní standardy nebo zda se týká také procesně právních aspektů. Poslední otázka se týká části 3.4.3 – Spory mezi investorem a právnickou nebo fyzickou osobou. V této souvislosti bych byl rád, kdyby diplomatka vysvětlila pojem „umbrella clause“ a uvedla, zda takové ujednání obsahují i dohody o ochraně investic uzavírané ČSFR resp. ČR.

Vladimír Balaš

Praha 20.2.2008